

محاكمه در مجلس

گروه مجلس - وزیر کشور دیروز مهمان بهارستانی ها بود اما به نظر می رسد این جلسه دوستانه نبود. آنقدر که نماینده گرمسار خواستار محاکمه وزیر کشور در دادگاه شد! به گزارش اقتصادسرامد، نماینده مردم گرمسار در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: بنزین باید گران می شد و در این شکی نیست اما آقای رئیس جمهور می گوید من در ساری بودم و خودم هم بعدا فهمیدم؛ شخص آقای رئیس جمهور خاطره تعریف می کند! ایشان باید بداند برای این تصمیم، مردمی کشته شدند که تبعات منفی برای کشور و مردم داشت. رئیس جمهور در ارومیه گفت که من صبح متوجه شدم؛ چرا خاطره تعریف می کنند؟ ایشان رئیس جمهور هستند. آقای وزیر کشور شما مسئول امنیت، معیشت، زندگی و سرنوشت مردم هستید اما در قضیه بنزین تدبیری صورت نگرفت.

همه چیز درباره حق بیمه در قبض برق
در گزارش «اقتصادسرامد»

حقتان را بگیرید!

گروه انرژی - در حال حاضر ۳۶ میلیون مشترک برق در کشور وجود دارند که ماهانه به طور میانگین مبلغی حدود ۲۵ تا ۵۰ تومان و گاه بیشتر را به عنوان حق بیمه در قبض برق پرداخت می کنند که این مبلغ در یک محاسبه سرانگشتی حدود یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان می شود. به گزارش اقتصادسرامد، هرچند به دلیل پایین بودن مبلغ پرداخت بیمه نسبت به مبلغ قبض برق برخی از مشترکین توجهی به آن نمی کنند به همین دلیل در هنگام وجود حادثه از چنین تسهیلاتی بی اطلاع هستند و پیگیر دریافت حق خود نمی شوند، در مقابل برخی افراد که از ارائه چنین تسهیلاتی آگاه هستند پیگیر دریافت حق بیمه خود می شوند که بسیاری از آن ها نیز نتیجه مورد رضایتی دریافت نمی کنند.

آیا ۸.۶ میلیارد یوروی دیگر هم از بیت المال مردم ایران گم شده؟

۲۵۰ صادرکننده قلابی را

کجای دلمان بگذاریم

نژاد پرستی فقط توجه به یک رنگ خاص نیست!

حسین کیانی-نویسنده و کارگردان تئاتر

وقتی در جامعه ای امکانات و سرمایه ها و فرصت های شغلی و طبعا آتیه ی مطمئن تنها در اختیار و انحصار گروههای خاص و محدودی قرار می گیرد و بسیاری از افراد آن جامعه علی رغم شایستگی های تحصیلی و استعدادی، از دسترسی به کمترین وساده ترین امکانات ضروری و حیاتی محرومند، جز نوعی از نژاد پرستی یا به تعبیر بهتر، ژن پرستی چه نام دیگری می توان بر آن نهاد؟ به حتم می توان گفت هیچ کس در این جامعه نیست که جزء گروه ژن های خوب چه تعبیر زشت و پُرمغزی- نباشد و طعم انواع تبعیض را در مسائل مختلف کاری و اداری نچشیده باشد! این نابرابری در فرصت های متفاوت برای زندگی

بهتر یا حداقلی از زندگی مسئله ای نیست که قابل چشم پوشی و عادت کردن باشد چرا که عواقب وخیمی را برای تک تک افراد به طور مستقل و جامعه به عنوان یک کل واحد در بر دارد؛ عواقبی چون؛ مهاجرت های بی دربی که حجم و شدت آن بیشتر و بیشتر می شود. تمایل به مالکیت در خارج از کشور که خریداران ایرانی را در کشور همسایه در مقام نخست قرار می دهد و آمار نسبتا بالای ناهنجاری های روانی و اجتماعی همانند جنایت های خانوادگی، خودکشی ها، سرقت و نزاع های اجتماعی و بسیاری نشانه ها از این دست، حکایت از زخم های عمیق نابرابری و عدم فرصت های برابر برای ژن های معمولی در برابر ژن های خوب؛ در همه ی سطوح دارد. شاید از معدود کشورهایی که هنوز اصطلاح پارتی بازی بطور کامل در فرهنگ زیستی شان مصداق عینی و عملی دارد کشور ما باشد و پُرواضح است که این پارتی ها به نفع

چه کسانی برده و به ضرر چه کسانی باخته می شود. از سویی حذف این نابرابری ها نه با شعارهایی که دولت های متعدد با عنوانی چون شایسته سالاری و عدالت محوری و کلیدبازی تدبیر و امید مطرح کرده اند امکان پذیر است و نه صرفا با مبارزه با مظاهر فساد که برآمده از توزیع نابرابر امکانات است. به نظر می رسد حذف این نابرابری ها و حرکت در مسیر تقسیم برابر فرصت ها، ابتدا به امر نیازمند ضرورت بینی و شناخت مندی دو طرفه ای از سوی قانون گذاران و مجریان این قوانین از یک سو و جامعه از سوی دیگر است. چه اهالی قانون و چه آحاد جامعه ضروری است به این برسند که حاصل این نابرابری چیزی جز عدم پیشرفت روز به روز یا پسرفت پُرسرعت جامعه در همه ابعادش نیست. اینکه جامعه نیز در این میان حائز اهمیت شناخته می شود به این دلیل است که چنین جامعه ای با این حجم از

نابرابری ناخواسته این ضد ارزش را به عنوان عادت مألوف و ثانویه می پذیرد و مخالف و موافق به این نتیجه می رسند که ناشایسته سالاری و نابرابری اجباری، قانون نانوشته یا همان عرف جامعه ی ماست و از آن گریزی نیست و این در نوع خود بسیار ناهنجار و فاجعه بارتر است. چرا که عرف های غلط همانند سرطان انحطاط اخلاقی عمل می کنند و به مرور همه ی جوانب جامعه را فرا می گیرند. بنابراین، این باور نادرست، نهادینه می شود که؛ بدون درصدی ژن خوب داشتن نمی توان به جایی رسید. اما چگونه و چه کسانی یا دسگگاههایی باید به زدودن چنین عرف و باور غلطی ورود و انجام وظیفه کنند و با چه ساز و کاری باید جامعه را مجاب کنند که چیزی که یک جامعه را در تمام ابعاد، سعادتمند و پیروز و امیدوار می کند و پیشرفت می دهد همانا فرصت های برابر زندگی برای همگان است نه روابط بدون ضابطه و پارتی محور. آیا وقتی درصد بسیار بالایی از کسانی که از امکانات رفاهی، شغلی و سرمایه ای برخوردارند مشمول استفاده از رانت های روابط می شوند و کسانی که به دنبال این

امکانات هستند جز از مسیرهای رابطه و وصل شدن به هر طریق ممکن، راه دیگری نمی شناسند، صحبت کردن از این مسائل و امیدبه بهبود اوضاع داشتن، امیدی واهی و بیهوده نیست؟ آیا چنان که جامعه شناسان هشدار می دهند این شیوه ی نادرست زیست اجتماعی که کم کم تبدیل به اصل و اساس هم شده است، طبقه ی متوسط و قابل اتکای جامعه را به طور کامل مضمحل نمی کند و از صحنه ی تصمیم گیری های مهم اجتماعی بیرون نمی راند؟ اینها و سوالاتی از این دست، ذهن هر انسان دغدغه مندی را که نسبت به آینده ی سرزمین اش نگران و حساس است را به خود مشغول می کند و بی گمان کسانی که چنین دغدغه هایی ندارند یا به این شرایط عادت کرده اند یا نسبت به آینده ی جامعه و سرزمین شان طریق بی تفاوتی و بی همیتی را پیش گرفته اند که این روش نیز متأسفانه به شکل رفتارهایی همچون میل شدید به مهاجرت و انواع دورزدن قوانین به نفع خود علی الخصوص وقتی منافع جمعی در میان باشد و اشکال دیگر ناهنجاری های رفتاری نمود پیدا کرده است.

قانون جرم سیاسی نقص دارد

کرد یا تغییر داد. این بخشنامه صرف نظر از اینکه مراجع مخاطب، به آن ترتیب اثر بدهند یا نه، اقدام خوبی است و نشان می دهد ریاست قوه قضائیه و احتمالا مشاوران او نیز آگاه شده اند که در اجرای قانون جرم سیاسی حتی به صورت کنونی و در حداقل انتظار، توجه و دقت لازم صورت نمی گیرد. ریاست قوه نیز برای این که حقی از متهمین ضایع نشود بر اجرای دقیق قانون تاکید کرده است و الانفس بخشنامه نه می تواند موجب تغییر نظر قضات رسیدگی کننده شود و نه چیزی به قانون کم یا زیاد کند. این حقوقدان در ارتباط با نواقص قانون «جرم سیاسی» گفت: به نظر بسیاری از حقوق دانان این قانون نمی تواند جوابگوی نظرات و اعتراضاتی باشد که در مورد قانون جرم سیاسی کنونی مطرح می شود و قدر متیقن در میان دیدگاه های حقوق دانان است. این قانون صرفا بر این امر تاکید می کند که چنانکه انتقادات از مقامات قوای سه گانه و نهادهای مختلف همراه با توهین، افترا و نشر اکاذیب باشد، جرم متهم عنوان جرم سیاسی دارد، در حالی که نفس انتقاد کردن و ایراد گرفتن به تنهایی نه تنها جرم نیست بلکه مطابق مقررات قانونی و نیز براساس اصل شرعی «امر به معروف و نهی از منکر» وظیفه هر شهروندی است و نباید مقامات مثل دوره آقای لاریجانی از انتقاد کردن هراس داشته باشند. وی با بیان این که در دوره آقای لاریجانی هر انتقادی که از قوه قضائیه می شد، غالبا عکس العمل شدید شخص رئیس

یک حقوقدان گفت: نقص قانون جرم سیاسی هم این است که مسئله انتقاد کردن از ارگان ها و نهادهای کشور همراه با توهین با افترا و نشر اکاذیب علیه مقام های متولی قوای سه گانه و دیگر نهادها را جرم سیاسی تلقی کرده است. به گزارش اقتصادسرامد به نقل از ایسنا، محمد صالح نیکبخت در ارتباط با دلیل و ضرورت ابلاغ بخشنامه «لزمم اجرای عدالت و رسیدگی منصفانه به اتهامات مرتکبان جرایم سیاسی» از سوسی رئیس قوه قضائیه، اظهار کرد: این سوال را باید از قوه قضائیه پرسید که در شرایط فعلی ضرورت صدور این بخشنامه چه بوده است اما با توجه به اوضاع و احوال امروز جامعه به ویژه در قسمت تشخیص سیاسی بودن اتهامات متهمینی که پرونده های آن ها در دادسراهای اوین، کارکنان دولت و رسانه و سایر مراجع مطرح شده است، به نظر می رسد موارد مختلفی پیش آمده که متهم ادعای سیاسی بودن اتهام خود را کرده اما مورد قبول مرجع تحقیق یا دادگاه رسیدگی کننده، قرار نگرفته و اختلاف نظر و آرای مختلف به وجود آمده و موجب شده است رییس قوه قضائیه با احراز ضرورت، این بخشنامه را صادر کند؛ هرچند این گونه موارد فقط با بخشنامه حل نمی شود.

وی در ارتباط با تفاوت بخشنامه ابلاغ شده و قانون «جرم سیاسی» اظهار کرد: بخشنامه نه می تواند جایگاه قانونی داشته باشد نه با بخشنامه می توان قوانین را اصلاح

اما واگرهای یک بازداشت

گفته می شود که موسس و دو عضو جمعیت امام علی (ع) بازداشت شده اند. خبری که در چند روز اخیر پرسش ها و ابهاماتی را ایجاد کرده است. به گزارش اقتصادسرامد به نقل از ایسنا، جمعیت امداد دانشجویی مردمی امام علی (ع)، یک تشکل مردم نهاد و غیردولتی است که از سال ۱۳۷۸ تأسیس شده و به انجام اقدامات خیریه به خصوص در حمایت از کودکان اشتغال داشته است. طبق اطلاعیه این جمعیت که در صفحه توییتر رسمی آن منتشر شده، شارهین میمندی نژاد موسس جمعیت امام علی و دو تن از اعضای آن (مرتضی کی منش مسئول رسانه ای و کتابون افزاره بازرس علی البدل) شامگاه یکشنبه اول تیر با شکایت قرارگاه ثارالله سپاه و به اتهام اقدام علیه امنیت ملی بازداشت شده اند. خبری که البته هنوز از سوی منابع رسمی تایید نشده است. این خبر در دو روز اخیر باعث ایجاد پرسش هایی در نزد افکار عمومی شده است: ۱. اگر آنگونه که برخی سایت ها مدعی شده اند، این جمعیت در قالب امور خیریه به اقداماتی دیگر به خصوص اقدام علیه امنیت ملی مشغول بوده چرا در این بیش از ۲۰ سال، اقدامی علیه آن صورت نگرفته و یا اجازه عضوگیری در محیط دانشگاه و فعالیت آزادانه به آن داده شده است؟ ۲. با گذشت دو روز از انتشار این خبر غیررسمی و ایجاد سوالات و ابهاماتی درباره آن در فضای مجازی و برخی سایت ها، چرا هنوز مقامات رسمی نسبت به تایید یا تکذیب و یا توضیح درباره آن اقدامی انجام نداده و واکنشی نداشته اند؟ ۳. برای اطلاع رسانی درباره دلایل بازداشت و نحوه فعالیت اعضای این جمعیت تا کی می توان افکار عمومی را معطل نگه داشت؟ ۴. اگر دلایل مطرح شده درباره بازداشت اعضای این جمعیت درست باشد چرا سال ها توانسته فعالیت رسمی کند و اگر دلایل محکمی وجود ندارد، چرا چنین بازداشتی صورت گرفته است؟ ۵. چگونه است که یک سازمان غیردولتی می تواند به راحتی با جلب اطمینان مردم سال ها فعالیت کند؟ ۶. آیا این ادعای جمعیت که بازداشت اعضای جمعیت به دلیل شکایت قرارگاه ثارالله سپاه بوده درست است؟ در کل کدام نهاد چنین اقدامی را انجام داده است؟ ۷. اعضای این موسسه مدعی هستند که مجوز فعالیت شان در ماههای اخیر تمدید شده است، با توجه به اتهامات مطرح شده چرا مسوولان ذی ربط در تمدید مجوز به این اتهامات توجه نداشتند.

قوه و دیگر مقامات این قوه از طریق دادستان تهران را در پی داشت، خاطر نشان کرد: انتقاد کردن اساسا جرم نیست و نباید با توهین همراه باشد. اگر متهم سیاسی موضوعی را مطرح کند که صحیح نباشد از آن نباید هراس داشت، بلکه چون همه جای دنیا باید به او جواب مستدل و منطقی داد زیرا بدون وجود حق انتقاد از عملکرد دستگاه های مختلف عملا این نهادها فارغ از اینکه ارگان های نظارتی وجود دارد یا نه، به کار خود ادامه می دهند و وضعیت به همین صورت ادامه خواهد داشت که چشم باز می کنیم، می بینیم در نزدیک ترین مقام به ریاست فلان قوه کسی وجود داشته که سابقه چنین جرایم کلانی دارد و این جرایم هم یکی دو مورد نبوده است بلکه از نوع جرایم مستمر بوده و در طول دوره ای که در آن مقام بوده به این شغل شریف اشتغال داشته است. وقتی هم که در دادگاه مورد سوال قرار می گیرد با عتاب می گوید این ها هدایای دوستان من هستند و برای قضات دادگاه و دیگران تاسف می خورد که چنین دوستان اهل دهش های چندین ده میلیاردی ندارند!